

จุลสารความรู้เกี่ยวกับวินัยข้าราชการ และชาวกฎหมายใกล้ตัว

ฉบับที่ ๑/๒๕๖๓

วินัยข้าราชการ

“ เพิกเฉย ไม่ชำระหนี้ ผิดวินัย ? ”

นาย ก. ข้าราชการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่ง ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากนาย ข. เป็นเงินจำนวน ๕,๐๐๐ บาท แล้วไม่ชำระหนี้ นาย ข. จึงนำเรื่องไปแจ้ง ต่อผู้บังคับบัญชา เมื่อผู้บังคับ- บัญชาทราบเรื่อง ได้สั่งให้นาย ก. ชำระหนี้ แต่ นาย ก. ก็เพิกเฉย นาย ข. จึงไปแจ้งความดำเนินคดี ต่อมาพี่สาวของนาย ก. ได้นำเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยมา ชำระหนี้แทน

จากพฤติกรรมของนาย ก. เป็นการกระทำความผิด

วินัยตามมาตรา 23 วรรคหนึ่ง ของประกาศ

คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพิจิตรเรื่อง

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย

และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

หลักเกณฑ์และองค์ประกอบในการพิจารณาว่าการกระทำใดจะถือเป็นความผิดฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ดังนี้

๑. เกียรติของข้าราชการ พิจารณาโดยคำนึงถึงตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้กระทำประกอบกับพฤติการณ์ในการกระทำผิด

๒. ความรู้สึกของสังคมว่าเป็นการประพฤติชั่วหรือไม่

๓. เจตนา โดยคำนึงว่าผู้กระทำรู้สำนึกและประสงค์ต่อผล หรือย่อมนึกเห็นผลของการกระทำนั้นหรือไม่

* คดีเป็นอุทธรณ์สำหรับข้าราชการที่ต้องรักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยจะต้องรักษา

เกียรติศักดิ์ ชื่อเสียงของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย การกระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย อาจถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน และหากมีความร้ายแรงถึงขนาดทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรงก็จะเป็นความผิดฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งอาจถูกลงโทษสถานหนักถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการได้

กฎหมายใกล้ตัว

“ ของหลุดจำนำ ”

ปัจจุบัน มักมีการโพสต์ขายของหลุดจำนำในโลกสังคมออนไลน์ เช่น ทอง รถจักรยานยนต์ รถยนต์ ฯลฯ โดยอ้างว่า เป็นของหลุดจำนำในราคาถูก จึงเป็นล่อตาล่อใจต่อผู้พบเห็นจำนวนมาก ซึ่งการซื้อของหลุดจำนำจะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ซื้อมาแล้วมีสิทธิตามกฎหมายหรือไม่ ต้องพิจารณาตามพฤติการณ์เป็นรายๆ ไป

โดยศาลจะพิเคราะห์จากพยานหลักฐาน ถ้าเห็นว่าผู้ซื้อ รู้ หรือควรจะรู้ ว่า ทรัพย์สิน

นั้นเป็นการได้มาจากการกระทำผิด ผู้ซื้อก็มีความผิดฐานรับของโจร แต่ถ้าศาลเห็นว่า ไม่รู้ หรือ ไม่มีเหตุอันควรรู้ ก็ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ในส่วนของคุณำว่า "ควรจะรู้" ศาลได้วางหลักการตีความไว้ ดังนี้

๑. พิจารณาจากตัวทรัพย์สิน ว่าเป็นที่นิยมซื้อขายกันในตลาด มีการตีตรา ทำสัญลักษณ์ มีตำหนิ เป็นที่น่าสงสัยหรือไม่ เช่น กรณีเอาทรัพย์สินที่ตีตราของทางราชการมาขาย ผู้ซื้อก็ต้องควรจะรู้ว่าได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด เป็นต้น

๒. ราคาทรัพย์สิน ย่อมต้องมีราคาที่สามารเทียบเคียงได้ตามท้องตลาด เช่น รถยนต์ ซื้อใหม่ป้ายแดง แต่ราคาดต่ำกว่าท้องตลาดมาก ย่อมต้องสันนิษฐานในเบื้องต้นได้ว่า รถคันดังกล่าว อาจได้มาโดยมิชอบ

๓. การซื้อขายของที่สุจริตนั้น จะทำการโดยเปิดเผย ตรวจสอบได้ มีการบริการทั้งก่อนและหลังการขาย

๔. ความน่าเชื่อถือของผู้ขาย เช่น เด็กวัยรุ่น ไม่เรียนหนังสือ เกเร แต่นำของแบรนด์เนม มาขายในราคาถูก

๕. ตัวผู้ซื้อเอง ว่าเคยมีประวัติในการกระทำความผิดมาก่อน

จากหลักการพิจารณาเบื้องต้น เป็นหลักในการพิจารณาของศาลว่า คำปฏิเสธของผู้ซื้อจะน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด

ข้อควรรู้ กรณีซื้อรถหลุดจำนำ/รถมือสอง

เมื่อจะซื้อรถที่ผู้ประกาศขาย โดยอ้างว่า รถหลุดจำนำ/รถมือสอง ก่อนซื้อต้องมานั่งพิจารณาในหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. **รถคันนั้นเป็นของใคร** โดยการตรวจสอบเบื้องต้นจากสมุดคู่มือจดทะเบียนว่า กรรมสิทธิ์ในทางเอกสารนั้นโอนให้แก่ใคร หากเป็นของผู้จำนำ ผู้รับจำนำก็สามารถบังคับจำนำหลุดได้ แต่หากเป็นของ

บริษัทไฟแนนซ์ ผู้เอามาจำนำอาจมีความผิดฐานยักยอกได้และท่านในฐานะผู้ซื้อต่อ ก็จะตกเป็นผู้รับของโจรได้ แต่ถ้าเป็นกรณีเอกสารในข้อนี้เป็นที่เรียบร้อย ต้องพิจารณาในข้อต่อไป

๒. **ราคาซื้อขายเทียบเคียงจากราคาท้องตลาด** หากราคายังใกล้เคียงหรือถูกไม่มากเกินไป ก็ต้องพิจารณาข้อต่อไป

๓. **ผู้ขายยินยอมให้การทำสัญญาซื้อขายเป็นไปโดยเปิดเผยหรือไม่** ให้นำหน่วยงานราชการที่มี

หน้าที่เกี่ยวข้องตรวจสอบหรือไม่ และมีการส่งมอบเอกสารประจำรถครบถ้วนหรือไม่

๔. **ผู้ขายน่าเชื่อถือหรือไม่ เป็นใคร** เพราะผู้ที่อ้างว่า รับจำนำรถจากบุคคลอื่น อย่างน้อยๆ ต้องเป็นผู้มีฐานะพอสมควร

หากพิจารณาแล้ว มีข้อหนึ่งข้อใด ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์เบื้องต้น ไม่ว่าคำโฆษณาของผู้ขายจะเป็นอย่างไร และรถคันดังกล่าวท่านจะชอบขนาดไหน คำแนะนำสั้นๆ ก็คือ "อย่าเสี่ยง"

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ บัญญัติว่า "ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งทรัพย์สินอันได้มาโดยการกระทำความผิด ถ้าความผิดนั้นเข้าลักษณะ ลักทรัพย์ ฉ้อโกง ทุจริต ทุจริต ฤทธาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอก หรือ เจ้าพนักงาน ยักยอกทรัพย์ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานรับของโจร"

ผู้รวบรวม นางสาววันนิภา พรหมทอง
จัดทำโดย งานนิติการ สำนักงานปลัด